

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2767/2537

คำสั่งคำร้องที่ 2767/2537นายสะอาด วงศ์วรการโจทก์ นางสาวกาญจนพร ศรีทาสุขจำเลย นางสาวกาญจนพร ศรีทาสุข จำเลย ผู้ยื่นคำร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 218, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งว่า ฎีกาของจำเลย เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคหนึ่งจึงมีคำสั่งไม่รับฎีกาของจำเลย จำเลยเห็นว่า ฎีกาของจำเลยที่ว่ามูลหนี้ของคดีนี้ขัดกับความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนนั้นเป็นปัญหาข้อกฎหมายอันควรได้รับการวินิจฉัยจากศาลสูง โปรตมีคำสั่งให้รับฎีกาของจำเลยไว้พิจารณาต่อไปหมายเหตุ ไม่ปรากฏว่าโจทก์ได้รับสำเนาคำสั่งแล้วหรือไม่ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 รวม 3 กระทง ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิด อันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ซึ่งเป็นคุณกว่า จำคุกกระทงละ 2 เดือน รวมจำคุก 6 เดือน คำให้การของจำเลย เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา เป็นเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ หนึ่งในสาม คงจำคุก 4 เดือนศาลอุทธรณ์พิพากษายืนจำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาของจำเลย(อันดับ 97)จำเลยจึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 99)คำสั่งคดีนี้ต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ฎีกาของจำเลยที่ว่า ในการออกเช็คไม่มีมูลหนี้ต่อกัน มูลหนี้ในคดีนี้ไม่สามารถเรียกร้อง ได้ตามกฎหมาย เพราะมีการทำผิดเงื่อนไขข้อตกลง เป็นฎีกา ในปัญหาข้อเท็จจริง ที่ศาลชั้นต้นสั่งไม่รับฎีกาของจำเลย ชอบแล้ว ให้ยกคำร้องอุทธรณ์ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำสั่งคำร้องที่ 2767/2537นายสะอาด วงศ์วรการ โจทก์นางสาวกาญจนพร ศรีทาสุขจำเลยนางสาวกาญจนพร ศรีทาสุข จำเลยผู้ยื่นคำร้อง ป.วิ.อ. ม. 218 วรรคแรกความว่า จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งว่า ฎีกาของจำเลย เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคหนึ่งจึงมีคำสั่งไม่รับฎีกาของจำเลยจำเลยเห็นว่า ฎีกาของจำเลยที่ว่ามูลหนี้ของคดีนี้ขัดกับความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนนั้นเป็นปัญหาข้อกฎหมายอันควรได้รับการวินิจฉัยจากศาลสูง

คำพิพากษา

โปรตมีคำสั่งให้รับฎีกาของจำเลยไว้พิจารณาต่อไปหมายเหตุ ไม่ปรากฏว่าโจทก์ได้รับสำเนาคำสั่งแล้วหรือไม่ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 รวม 3 กระทง ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิด อันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ซึ่งเป็นคุณกว่า จำคุกกระทงละ 2 เดือน รวมจำคุก 6 เดือน คำให้การของจำเลย เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา เป็นเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ หนึ่งในสาม คงจำคุก 4 เดือนศาลอุทธรณ์พิพากษายืนจำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาของจำเลย(อันดับ 97)จำเลยจึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 99)คำสั่งคดีนี้ต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ฎีกาของจำเลยที่ว่า ในการออกเช็คไม่มีมูลหนี้ต่อกัน มูลหนี้ในคดีนี้ไม่สามารถเรียกร้อง ได้ตามกฎหมาย เพราะมีการทำผิดเงื่อนไขข้อตกลง เป็นฎีกา ในปัญหาข้อเท็จจริง ที่ศาลชั้นต้นสั่งไม่รับฎีกาของจำเลย ชอบแล้ว ให้ยกคำร้อง(สถิตย์ สิทธิลักษณ์-ปรีชา เฉลิมวณิช-ธีระจิต ไชยาคำ)แหล่งที่มาของผู้ช่วย

ผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาหมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดง
ศาลชั้นต้นหมายเลขเหตุคำพิพากษา:

องค์คณะ

สถิตย์ สิทธิลักษณ์ · ปรีชา เฉลิมวณิช · ธีระจิต ไชยาคำ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://www.thaideka.online/deka/2767/2537>